

Arrest

nr. 186 974 van 18 mei 2017
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 5 december 2016 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 31 oktober 2016.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 13 maart 2017 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 28 april 2017.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. DIGNEF.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN *loco* advocaat M. WARLOP en van attaché G. HABETS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een sjitische Arabier die de Iraakse nationaliteit bezit en afkomstig is uit Kerbala (Zuid-Irak). Op 18 augustus 2011 vroeg u een eerste keer asiel aan in België. Hierbij haalde u volgende vluchtmotieven aan:

"U en uw familie zouden nooit politiek actief zijn geweest in uw land van herkomst. Na de val van het Baathregime van Saddam Hussein zou u in 2003 door het Amerikaanse leger zijn gerekruteerd bij de politie. U zou zijn ingezet in het gouverneursgebouw van Kerbala. De gouverneur van Kerbala zou u in 2003 als zijn persoonlijke lijfwacht hebben aangesteld en dit tot begin 2005. Hierna zou u als ambtenaar hebben gewerkt op de dienst "afgifte van documenten" van het gouverneursgebouw. U zou nog steeds

bij de politie in dienst zijn geweest maar als burger. Eind 2007 zou u thuis een anonieme dreigbrief hebben ontvangen. U zou beschuldigd worden van collaboratie met het Amerikaanse leger. Uit angst voor vervolging door milities zou u Kerbala hebben verlaten en u in Bagdad hebben gevestigd. Tot januari 2009 zou u bij uw vriend in de wijk 'al Salam' in Bagdad hebben gewoond. U zou er als verkoper in de voedingswinkel van uw vriend hebben gewerkt. In januari 2009 zou u opnieuw een dreigbrief hebben aangetroffen in het huis van uw vriend. U zou nogmaals zijn beschuldigd van collaboratie met het Amerikaanse leger. U zou onmiddellijk zijn ingetrokken bij uw schoonfamilie in de wijk 'al Hadal' in Bagdad. U zou er tot begin juli 2011 hebben gewoond en voor uw oom die bouwondernemer is hebben gewerkt. U zou toezicht hebben gehouden op zijn bouwwerven. Op 5 juli 2011 zou uw schoonvader een anonieme dreigtelefoon hebben ontvangen. Weer zou u zijn beschuldigd van collaboratie met het Amerikaanse leger. Uit vrees voor vervolging door milities zou u beslist hebben Irak te verlaten. U zou omstreeks 11 juli 2011 naar Erbil in Noord-Irak zijn gevlucht. In Erbil zou u van uw schoonfamilie in Bagdad hebben vernomen dat ze op 12 juli 2011 opnieuw een dreigbrief zouden hebben aangetroffen weerom met dezelfde beschuldigingen van collaboratie met het Amerikaanse leger. U zou in het bezit van uw Iraakse paspoort legaal Turkije zijn ingereisd. Vervolgens zou u op 5 augustus 2011 clandestien naar België zijn doorgereisd voor asiel."

Na uw interview nam het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) op 21 december 2011 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. In haar arrest van 13 april 2012 bevestigde de Raad voor Vreemdelingenbetwisting (RvV) deze beslissing.

Op 23 juli 2015 diende u uw een tweede asielaanvraag in. Hierbij haalde u aan dat u op 2 februari 2012 vrijwillig naar Irak besliste terug te keren. Via Dusseldorf (Duitsland) zou u per vliegtuig naar Erbil (Noord-Irak) zijn gereisd om u vervolgens in de loop van maart 2012 terug in Kerbala te vestigen. Enige tijd na uw terugkeer zou u beginnen werken zijn als fotograaf. In oktober 2013 zou u vervolgens te Kerbala als journalist beginnen werken zijn voor het Iraqi Media Network. Naar aanleiding van een artikel op de nieuwswebsite Al Niqash d.d. 2 oktober 2014, waarin u door Ibrahim Al Jibouri geciteerd ivm de incidenten die begin juli 2014 te Kerbala plaatsvonden waarbij de sjiiitische geestelijke leider Mahmoud Al Hassani Al Sarkhi betrokken was, zou u opnieuw problemen hebben gekregen. Met name op 7 april 2015 zou uw huis beschoten zijn door aanhangers van Mahmoud Al Hassani Al Sarkhi. Daags nadien zou u ook een dreigbrief hebben aangetroffen, waarna u klacht zou ingediend hebben bij de politie en zou beslist hebben Kerbala richting Bagdad te verlaten, alwaar u opnieuw bij uw schoonfamilie te Al Adil zou ondergedoken zijn. Hier zou u verbleven hebben tot uw broer, Bahaa, op 5 juni 2015 werd vermoord toen hij bij u te Bagdad op bezoek kwam om u een aantal documenten te brengen. Hierna besloot u meteen onder te duiken bij een vriend te Al Hurriyah en uw vertrek uit Irak te regelen. Op 11 juni 2015 zou u Irak opnieuw per vliegtuig hebben verlaten en naar Ankara (Turkije) zijn gevlogen. Tot 26 juni 2015 zou u in Turkije hebben verbleven, om vervolgens via Griekenland, Macedonië en Servië naar België door te reizen. Op 21 juli 2015 zou u hier aangekomen zijn. Tweede dagen later zou u asiel hebben aangevraagd.

Ter staving van uw nieuwe asielaanvraag legde u op de Dienst Vreemdelingenzaken uw identiteitskaart en inschrijving van een voertuig neer, alsook het ticket betreffende uw terugkeer naar Irak in februari 2012 (van vliegtuigmaatschappij Dokan); een beslissing tot aanstelling als journalist/fotograaf, d.d. 23/10/2013; een bericht aan het journalistensyndicaat d.d. 21/5/2015; uw werkbadge als fotograaf (geldig van 31/5/2015-31/12/2015); een afprint van een artikel op de nieuwswebsite Al Niqash, d.d. 2 oktober 2014, waarin u door Ibrahim Al Jibouri (OV-nummer: 8.088.357) geciteerd wordt; een kopie van een proces verbaal van de politie aangaande een beschieting op 7 april 2015; acht foto's betreffende de schade opgelopen bij voornoemde beschieting; en de overlijdensakte van uw broer Bahaa, d.d. 5/6/2015. Tijdens uw gehoor op het Commissariaat-generaal, d.d. 22 januari 2016, legde u nog uw verkiezingskaart neer, alsook twee kopies van uw werkbadge bij het het Iraqi Media Network; acht stapels foto's ivm uw werk als journalist; en twee mails die u op 26 juli 2014 aan uw voormalige advocate en iemand van Amnesty International schreef.

B. Motivering

Na grondig onderzoek stel ik vast dat u onvoldoende elementen heeft aangebracht op basis waarvan ten aanzien van u kan worden besloten tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging zoals voorzien in de Vluchtelingenconventie.

Vooreerst dient vermeld te worden dat u in het kader van onderhavige asielaanvraag weliswaar verwees naar de feiten/problemen die u in het kader van uw eerste asielaanvraag had aangehaald, maar dat u

geen bijkomende verklaringen aflegde die uw geloofwaardigheid konden herstellen. Integendeel, u liet zelfs optekenen dat uw problemen destijds eigenlijk allemaal niet zo serieus waren, en dat het nu ernstiger zou zijn (Vragenlijst CGVS, 1 september 2015, p. 3; Gehoorverslag CGVS, 22 januari 2016, pp. 2-3). Dat u in februari 2012 vrijwillig naar Irak terugkeerde en er na uw terugkeer geen problemen meer kende (Gehoorverslag CGVS, 22 januari 2016, pp. 2-4; 16), bevestigt nogmaals dat de toenmalige vaststellingen van het Commissariaat-generaal correct waren, met name dat het niet geloofwaardig was dat u destijds politieagent was/met de Amerikanen zou samengewerkt hebben, en er in hoofde van uw persoon een gegronde vrees voor vervolging bestond.

Verder dient opgemerkt te worden dat u evenmin aannemelijk wist te maken dat u Irak in juni 2015 omwille van een gegronde vrees voor vervolging verliet, en bijgevolg de vluchtelingenstatus dient toegekend te worden.

Zo gaf u amper zicht waar u de voorbije jaren, sinds februari 2012 zou verbleven hebben. U stelde heel die tijd in Kerbala te hebben gewoond en in april 2015 Kerbala richting Bagdad te hebben verlaten (Gehoorverslag CGVS, 22 januari 2016, pp. 2; 4-5), alwaar u opnieuw bij uw schoonfamilie te Al Adil zou ondergedoken zijn, maar wist dit amper te staven. U wist immers enkel een inschrijving van een voertuig en een verkiezingskaart neer te leggen, maar geen woonstbewijs, rantsoenkaart, of enig ander document dat aantoonde dat u tussen februari 2012 en april 2015 in Kerbala hebt gewoond (Gehoorverslag CGVS, 22 januari 2016, pp. 6-7).

Voorts bestaan er ernstige twijfels aangaande uw beweerde werkzaamheden als journalist, daar deze job, gelet op uw opleiding, toch een bijzondere carrièrewending betreft (Gehoorverslag CGVS, 22 januari 2016, pp. 10; 13), en uit uw verklaringen niet opgemaakt kan worden dat u sinds oktober 2013 te Kerbala als journalist zou gewerkt hebben voor het Iraqi Media Network. Zo bleek u in de praktijk enkel foto's te hebben genomen en bleek er de voorbije jaren geen enkel internet- of krantenartikel, of enige andere publicatie, onder uw naam te zijn verschenen. Uw foto's zouden wel gepubliceerd zijn door Houda Ammer, de correspondentie van het Iraqi Media Network te Kerbala, of door andere journalisten, maar nooit zou uw naam hierbij vermeld zijn (Gehoorverslag CGVS, 22 januari 2016, pp. 10-14). Daarnaast legde u enkel een beslissing tot aanstelling als journalist/fotograaf, d.d. 23/10/2013 neer, alsook twee kopies van uw werkbadge bij het Iraqi Media Network, maar wist u geen contract(en), noch loonstrookjes neer te leggen ivm uw vermeende werkzaamheden (Gehoorverslag CGVS, 22 januari 2016, pp. 6-9; 11; 15-16). Wel wist u nog een bericht aan het journalistensyndicaat d.d. 21/5/2015, uw werkbadge als fotograaf (geldig van 31/5/2015-31/12/2015) en een hele reeks foto's neer te leggen. Echter, het bericht aan het journalistensyndicaat en uw werkbadge als fotograaf bekwam u pas eind mei 2015/begin juni 2015 terwijl u deze reeds in maart 2014 zou aangevraagd hebben (Gehoorverslag CGVS, 22 januari 2016, pp. 15-16), en tonen de foto's enkel uw aanwezigheid aan op bepaalde plekken, maar tonen ze geenszins aan dat u daar in de hoedanigheid van fotograaf, laat staan journalist, aanwezig zou geweest zijn.

Dit alles, samengenomen met het feit dat uw kennis Ibrahim Al Jibouri (OV-nummer: 8.088.357), die kort voor u in België asiel aanvraag, als journalist bij het Iraqi Media Network werkzaam was (Gehoorverslag CGVS, 22 januari 2016, pp. 7-8; 17), documenten in Irak door de wijdverspreide corruptie eenvoudig tegen betaling te bemachtigen zijn, en uw documenten u door vrienden/kennissen werden opgestuurd (Gehoorverslag CGVS, 22 januari 2016, p. 8), zorgt er dan ook voor dat er maar weinig geloof kan gehecht worden aan uw bewering als journalist voor het Iraqi Media Network te hebben gewerkt.

Tot slot dient hier nog aan toegevoegd te worden dat uit uw Facebook account duidelijk blijkt dat u de afgelopen jaren aan de Universiteit van Kerbala werkzaam zou geweest zijn, iets wat u gedurende uw gehoor op het Commissariaat-generaal geenszins nodig achtte te vermelden. Dit noopt het Commissariaat-generaal er dan ook toe te besluiten dat u, net als in het kader van uw eerste asielaanvraag, geen of slechts een gedeeltelijk zicht biedt op uw eigenlijke achtergrond/activiteiten en u zich mogelijks een ander profiel tracht aan te meten met het oog op uw asielaanvraag.

Volledigheidshalve dient ook gewezen te worden op het feit dat, zelfs al mocht u uw werk als journalist/fotograaf, al aannemelijk hebben weten maken, er in Irak, louter als gevolg van uw vermeende beroepsbezigheden, niet noodzakelijk een gegronde vrees voor vervolging in hoofde van uw persoon bestaat. Vooraleer er effectief sprake is van een gegronde vrees voor vervolging, moeten er concrete elementen aanwezig zijn waaruit blijkt dat u persoonlijk wordt of zal worden gevisieerd. Om in aanmerking te komen voor de vluchtelingenstatus dient u met andere woorden aannemelijk te maken

dat u persoonlijk het slachtoffer was van vervolgingsfeiten in de vluchtelingerechtelijke zin, of er, omwille van bepaalde reden(en), in de toekomst aan blootgesteld zou worden.

Hierin bent u echter evenmin geslaagd. Zo stelt u in problemen te zijn gekomen naar aanleiding van de incidenten die begin juli 2014 te Kerbala plaatsvonden waarbij de sjiitische geestelijke leider Mahmoud Al Hassani Al Sarkhi betrokken was, nadat u in een artikel op de nieuwswebsite Al Niqash, d.d. 2 oktober 2014, door Ibrahim Al Jibouri geciteerd zou zijn (Gehoorverslag CGVS, 22 januari 2016, pp. 7-8; 14). Dit is evenwel uiterst bevreemdend daar u er voordien steeds over waakte dat uw naam niet werd opgenomen in publicaties gezien u erg op uw privacy gesteld was (Gehoorverslag CGVS, 22 januari 2016, pp. 11-13); en uw naam net opdook in een artikel op de Duitse nieuwswebsite Al Niqash van de hand van uw kennis Ibrahim Al Jibouri (OV-nummer: 8.088.357), een journalist bij het Iraqi Media Network die net voor u aankwam in België en asiël aanvraag (Gehoorverslag CGVS, 22 januari 2016, pp. 7-8; 17). Voorts is het verbazend dat u al op 26 juli 2014 in een brief contact opnam met uw voormalige advocate en iemand van Amnesty met de vraag om u te helpen (Gehoorverslag CGVS, 22 januari 2016, p. 8). Dat u dit deed omdat een buurman u op de hoogte zou gebracht hebben dat daags voordien, op 25 juli 2014, uw huis zou gefotografeerd/gefilmd zijn (Gehoorverslag CGVS, 22 januari 2016, p. 16), is in deze geen afdoende verklaring daar er op dat moment nog niets gebeurd was, en doet dan ook vermoeden dat u al langer, i.e. van vóór uw vermeende problemen, naar België beoogde terug te keren.

Evenzeer is het opmerkelijk dat, indien u als sinds juli 2014 opnieuw gevaar zou lopen, er maar in april 2015 iets zou gebeurd zijn of u pas dan bedreigingen zou ontvangen hebben (Gehoorverslag CGVS, 22 januari 2016, p. 16). Ook blijkt nergens uit uw verklaringen door wie uw huis juist zou beschoten zijn. Uw vermoeden dat het om aanhangers van Mahmoud Al Hassani Al Sarkhi zou gaan, berust louter op de dreigbrief die daags na de beschietingen in uw tuin zou achtergelaten zijn (Gehoorverslag CGVS, 22 januari 2016, pp. 16-17). Echter, tijdens uw gehoor op het CGVS wist u deze dreigbrief niet neer te leggen. Nadien bleek er zelfs geen sprake van een dreigbrief, maar zou het gewoon het artikel op de nieuwswebsite Al Niqash waarin u door Ibrahim Al Jibouri geciteerd werd zijn dat in uw tuin zou achtergelaten zijn (Gehoorverslag CGVS, 22 januari 2016, pp. 16-17). Tot slot dient hier nog aan toegevoegd te worden dat u evenmin een bewijs van overplaatsing van het Iraqi Media Network van Kerbala naar Bagdad wist neer te leggen.

Gelet op dit alles kan er maar weinig geloof gehecht worden aan de problemen die in april 2015 aan de basis van uw vertrek uit Kerbala zouden gelegen hebben. Bijgevolg kan er dan ook maar weinig geloof gehecht worden aan uw bewering dat uw broer, Bahaa, op 5 juni 2015 te Bagdad zou vermoord zijn, toen hij u samen met jullie moeder enkele documenten kwam brengen (Gehoorverslag CGVS, 22 januari 2016, pp. 16-17).

Volledigheidshalve dient hier nog aan toegevoegd te worden dat indien aan al het bovenstaande al geloof zou kunnen gehecht worden, quod non, uw verklaringen mbt de beweerde moord op uw broer los daarvan ook ernstige vragen oproepen. Zo had u geen idee wie uw broer zou vermoord hebben of waarom, maar stelde u dat het zowel Asaeb Ahl Al Haq als aanhangers van Mahmoud Al Hassani Al Sarkhi kunnen geweest zijn. Dat het vervolgens toch eerder Asaeb Ahl Al Haq zou geweest zijn (Gehoorverslag CGVS, 22 januari 2016, p. 18), is op zijn minst opmerkelijk te noemen daar u, zoals reeds aangehaald werd, liet optekenen dat uw problemen destijds, bij uw 1ste asielaanvraag, eigenlijk allemaal niet zo serieus waren (Vragenlijst CGVS, 1 september 2015, p. 3; Gehoorverslag CGVS, 22 januari 2016, pp. 2-3), en u sinds uw terugkeer in februari 2012 geen problemen meer kende (Gehoorverslag CGVS, 22 januari 2016, pp. 2-4; 16). Evenzeer is uw getwijfel bevreemdend, daar u bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) nog duidelijk aangaf dat u vermoedde dat Asaeb Ahl Al Haq achter de aanslag op uw broer zou gezeten hebben, omdat 2 leden van de groepering recht tegenover het huis van uw schoonfamilie in Bagdad zouden wonen, en ze zelf aan uw schoonvader zouden gevraagd hebben waarom hij u onderdak gaf (Vragenlijst CGVS, 1 september 2015, p. 3). Tot slot is het eigenaardig dat, indien Asaeb Ahl Al Haq op de hoogte zou geweest zijn van uw verblijf aldaar en dit daadwerkelijk een probleem zou gevonden hebben, ze gedurende meer dan een maand dat u te Bagdad verbleef en werkte enkel en alleen even uw schoonvader zouden aangesproken hebben, zonder echt voor concrete problemen te zorgen of u persoonlijk te benaderen, om vervolgens net op het moment dat uw broer en moeder op bezoek zouden gekomen zijn een actie jegens u te ondernemen. Dat ze enkel uw schoonvader zouden kennen, maar u niet (Vragenlijst CGVS, 1 september 2015, p. 3), is in deze geen afdoende verklaring, daar het logisch zou zijn dat zij weten wie u bent als ze u daadwerkelijk zoeken. Daarenboven strookt deze verklaring geenszins met uw latere verklaring dat ze

uw broer zouden vermoord hebben omdat ze dachten dat u het was (Gehoorverslag CGVS, 22 januari 2016, p. 18).

Gelet op al het bovenstaande is het bijgevolg niet aannemelijk dat er op heden in Irak in hoofde van uw persoon een gegronde vrees voor vervolging zou bestaan, en kan u de vluchtelingenstatus dan ook niet toegekend worden.

De door u neergelegde identiteitsdocumenten wijzigen deze appreciatie niet, daar ze enkel uw identiteit en nationaliteit bevestigen, welke door het Commissariaat-generaal geenszins worden betwist. De bewijswaarde van de documenten ivm uw vermeende werk als journalist/fotograaf werd reeds hierboven besproken. Aangaande de andere door u neergelegde, nog niet besproken, documenten – met name een kopie van een proces verbaal van de politie aangaande een beschieting op 7 april 2015; acht foto's betreffende de schade opgelopen bij voornoemde beschieting; en de overlijdensakte van uw broer Bahaa, d.d. 5/6/2015 – dient dan weer opgemerkt te worden dat documenten in het kader van een asielerzoek enkel het vermogen hebben om geloofwaardige verklaringen kracht bij te zetten. Voorts betreft het documenten waarvan vaststaat dat ze in Irak door de wijdverspreide corruptie eenvoudig tegen betaling te bemachtigen zijn, waardoor ze mogelijk op basis van uw verklaringen en/of met het oog op uw asielaanvraag opgesteld werden; en foto's waaruit geenszins kan opgemaakt worden waar en wanneer ze genomen zijn, en/of dat de afgebeelde schade te wijten is aan de door u geschetste feiten.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een asielzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Zuid-Irak werd het "UNHCR Position on Returns to Iraq" van oktober 2014 in rekening genomen. Zowel uit voornoemd advies van UNHCR als de COI Focus "Irak, Veiligheidssituatie Zuid-Irak" van 4 augustus 2016 (waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratief dossier) blijkt dat de veiligheidssituatie in Irak sinds het voorjaar van 2013 verslechterd is, doch anderzijds blijkt dat de toename in geweld- en terreurdaden geconcentreerd is in een aantal Centraal-Iraakse provincies, waarbij vooral de Iraakse grootsteden worden getroffen. Daarenboven blijkt dat het grondoffensief dat de Islamitische Staat (IS) sinds juni 2014 in Irak voert hoofdzakelijk gesitueerd is in Centraal- Irak.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat het geweldsniveau, de impact van het terreurgeweld, en de gevolgen van het offensief dat ISIS sinds juni 2014 voert regionaal erg verschillend zijn. Deze sterk regionale verschillen typeren het conflict in Irak. Om die redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Irak, dient in casu de veiligheidssituatie in de [provincie X] te worden beoordeeld. Uit de beschikbare informatie blijkt dat de negen zuidelijke provincies van Irak niet rechtstreeks verwickeld zijn geraakt in het offensief dat IS in juni 2014 inzette in Centraal-Irak, met uitzondering van het noorden van Babil, waar IS heeft geprobeerd om via de verkeerswegen ten westen en zuidwesten van Bagdad aanvalsroutes naar de hoofdstad te openen. Dit offensief ging gepaard met talrijke aanslagen en ook met hevige gevechten in enkele steden. De overwinning van de Iraqi Security Forces en de Popular Mobilization Units (PMU) op IS in Jurf al-Sakhar eind oktober 2014, heeft op middellange termijn bijgedragen tot de afname van het geweld in Noord-Babil. . IS is er sindsdien niet meer in geslaagd om in Babil een territorium onder controle te krijgen. Het geweld dat er anno 2015-2016 in de provincie plaatsvindt, is voornamelijk geconcentreerd in het gebied tussen de grens met de provincie Bagdad en de stad Hilla, niet ver van Jurf Al Sakhar. Het aantal burgerslachtoffers in de hele provincie is vanaf begin 2015 duidelijk afgenomen. Deze reductie stabiliseerde in de loop van 2015 en ook begin 2016 bleef het aantal conflictgerelateerde burgerslachtoffers beperkt. Deze relatief kalme periode eindigde in maart 2016. De provincie werd dan getroffen door twee zeer zware aanslagen en aantal kleinere incidenten. In de daaropvolgende maanden is het geweld in Babil terugvallen tot op het niveau dat de periode maart 2016 voorafging.

In de overwegend sjjiitische Zuid- Iraakse provincies Najaf, Kerbala, Basra, Wassit, Qadisiya, Thi Qar, Missan en al-Muthanna kwam het niet tot directe confrontaties tussen het Iraakse leger, de milities en

Popular Mobilization Units (PMU) enerzijds, en IS anderzijds. Het geweld in de regio beperkt zich hoofdzakelijk tot sporadische terreuraanslagen die echter zowel in frequentie als in zwaarte zijn afgenomen. Daarnaast neemt het geweld in Zuid-Irak de vorm aan van doelgerichte moorden en ontvoeringen, en sektarisch gemotiveerde wraakacties waarbij leden van politieke partijen, religieuze en tribale leiders, en overheidspersoneel gevisieerd worden. Het aantal burgerslachtoffers ligt in deze provincies heel ver onder dat van Centraal-Irak.

Uit voornoemde COI Focus blijkt dat de veiligheidssituatie in de provincie Basra gedurende de afgelopen jaren markant verbeterde. Naarmate IS haar terreurcampagne tegen sjiitische doelwitten in Bagdad in 2013 opvoerde werden in Basra een aantal geweldfeiten gepleegd tegen de soennitische minderheid in de stad. De provincie werd echter niet rechtstreeks getroffen door het offensief dat IS in juni 2014 inzette. Directe confrontaties tussen militanten van IS en het Iraakse leger bleven uit. Wel vonden in de provincie een beperkt aantal aanslagen plaats, waarbij het aantal burgerdoden beperkt is gebleven. Verder wordt er melding gemaakt van enkele kleinere IED en een aantal schietincidenten. Conflicten tussen verschillende stammen, tussen criminele groepen en tussen rivaliserende milities liggen aan de grondslag van deze schietpartijen.

In de periode 2013-2014 werden in de heilige stad Karbala een beperkt aantal aanslagen op sjiitische doelwitten gepleegd. Het aantal burgerslachtoffers hierbij bleef beperkt. De veiligheidsmaatregelen in de provincie Karbala werden in de loop van 2013 en 2014 herhaaldelijk opgedreven en het Iraakse leger werd er door vrijwilligers versterkt. Er vonden in de regio evenwel geen grootschalige confrontaties plaats tussen militanten van IS en het Iraakse leger. Op 7 juni 2016 werd er echter voor het eerst sinds oktober 2014 in de stad Karbala een autobom tot ontploffing gebracht. Aanslagen in de provincie Karbala blijven evenwel uitzonderlijk en zijn doorgaans kleinschalig.

Naarmate IS haar terreurcampagne in 2013-2014 opdreef, namen ook de veiligheidsmaatregelen in Najaf toe. Ook hier bleven directe confrontaties tussen militanten van IS en het Iraakse leger uit. Er doen zich in de provincie Najaf voorts nauwelijks geweldfeiten voor. Het geweld dat er voorkomt concentreert zich hoofdzakelijk in de stad Najaf. Het aantal burgerslachtoffers dat hierbij te betreuren valt, is beperkt.

Tot slot dient opgemerkt te worden dat de provincies Wassit, Qadisiya, Missan, Thi Qar en al-Muthanna grotendeels gespaard blijven bij het etno-sektarisch conflict dat Irak teistert. De sporadische, hoofdzakelijk kleinschalige terreuraanslagen die in deze provincies plaatsvinden, zijn doorgaans gesitueerd in de steden Kut (Wassit) en Nasseriyah (Thi Qar). Het aantal burgerslachtoffers is er beperkt gebleven. Het offensief dat IS in de zomer van 2014 inzette, bereikte voornoemde provincies niet. Het geweld in deze provincies is beperkt tot sporadische terreuraanslagen met een relatief laag aantal burgerslachtoffers tot gevolg. In april – mei 2016 vonden er echter twee zware aanslagen plaats, een in de provincie Thi Qar en een in de provincie Al-Muthanna. Volledigheidshalve wordt hierbij aangestipt dat het Iraakse zuiden niet alleen over de weg bereikbaar is. Uit de beschikbare informatie blijkt dat tal van luchtvaartmaatschappijen vluchten aanbieden op Irak en dat een terugvlucht naar Irak niet noodzakelijk via de luchthaven van Bagdad dient te verlopen. Naast Baghdad International Airport beschikt Irak immers over internationale luchthavens in Basra, en Najaf, dewelke onder de controle van de Iraakse autoriteiten staan en vlot bereikbaar zijn. Personen die naar Irak wensen terug te keren kunnen via deze luchthavens naar hun bestemming in Zuid-Irak reizen zonder dat zij via Centraal-Irak moeten reizen.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat IS, door de militaire tegenslagen, haar strategie heeft gewijzigd en dat de organisatie weer meer teruggrijpt naar het plegen van spectaculaire aanslagen diep in het territorium van de tegenstander (in dit geval het sjiitische Zuiden van Irak) om het Iraakse leger, de politie en de PMU te dwingen een groter deel van de strijdkrachten in te zetten voor de beveiliging van Zuid-Irak. Niettegenstaande hierbij ook burgerslachtoffers te betreuren vallen, kan hieruit niet zonder meer worden besloten dat er actueel in Zuid-Irak sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van uw leven of uw persoon in het kader van een gewapend conflict.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in de zuidelijke provincies thans geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet bestaat.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker voert, in wat zich aandient als een eerste middel, de schending aan van artikel 1, A, (2) van het Verdrag van Genève, van de artikelen 48/3, §§2-5, 48/5 §§ 2 en 3, 48/6, 48/7 en 62 van de vreemdelingenwet en van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, artikel 26 “van het KB *tot regeling van de werking en de rechtspleging voor het CGVS*”, het algemeen beginsel van voorzichtigheid, het algemeen beginsel van behoorlijk bestuur, “van redelijkheid en zorgvuldigheid”.

Verzoeker beroept zich in een tweede middel op de schending van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

2.2. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen oefent inzake beslissingen van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, met uitzondering van de gevallen zoals opgenomen in artikel 39/2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet), een bevoegdheid uit van volheid van rechtsmacht. Dit houdt in dat hij het geschil in zijn geheel uitsluitend op basis van het rechtsplegingsdossier en toelaatbare nieuwe gegevens aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer 2005-2006*, nr. 2479/001, 95). De devolutieve kracht van het beroep verplicht, noch verbiedt de Raad de weigeringsmotieven van de voor hem bestreden beslissing over te nemen of te verwerpen. Hij dient enkel een beslissing te nemen die op afdoende wijze gemotiveerd is en aangeeft waarom in hoofde van een asielaanvrager al dan niet vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen of een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet in aanmerking moet worden genomen.

2.3. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals ieder burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. De verzoekende partij dient door een coherent relaas en kennis van voor haar relaas relevante elementen de waarachtigheid ervan aannemelijk te maken. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124). De ongeloofwaardigheid van een asielrelaas kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als voldaan is aan de voorwaarden gesteld door artikel 48/6 van de vreemdelingenwet.

2.4. In navolging van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en staatlozen kan de Raad geen geloof hechten aan verzoekers asielrelaas. Het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en staatlozen stelde dan ook terecht het volgende vast:

“Na grondig onderzoek stel ik vast dat u onvoldoende elementen heeft aangebracht op basis waarvan ten aanzien van u kan worden besloten tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging zoals voorzien in de Vluchtelingenconventie.

Vooreerst dient vermeld te worden dat u in het kader van onderhavige asielaanvraag weliswaar verwees naar de feiten/problemen die u in het kader van uw eerste asielaanvraag had aangehaald, maar dat u geen bijkomende verklaringen aflegde die uw geloofwaardigheid konden herstellen. Integendeel, u liet

zelfs optekenen dat uw problemen destijds eigenlijk allemaal niet zo serieus waren, en dat het nu ernstiger zou zijn (Vragenlijst CGVS, 1 september 2015, p. 3; Gehoorverslag CGVS, 22 januari 2016, pp. 2-3). Dat u in februari 2012 vrijwillig naar Irak terugkeerde en er na uw terugkeer geen problemen meer kende (Gehoorverslag CGVS, 22 januari 2016, pp. 2-4; 16), bevestigt nogmaals dat de toenmalige vaststellingen van het Commissariaat-generaal correct waren, met name dat het niet geloofwaardig was dat u destijds politieagent was/met de Amerikanen zou samengewerkt hebben, en er in hoofde van uw persoon een gegronde vrees voor vervolging bestond.

Verder dient opgemerkt te worden dat u evenmin aannemelijk wist te maken dat u Irak in juni 2015 omwille van een gegronde vrees voor vervolging verliet, en bijgevolg de vluchtelingenstatus dient toegekend te worden.

Zo gaf u amper zicht waar u de voorbije jaren, sinds februari 2012 zou verbleven hebben. U stelde heel die tijd in Kerbala te hebben gewoond en in april 2015 Kerbala richting Bagdad te hebben verlaten (Gehoorverslag CGVS, 22 januari 2016, pp. 2; 4-5), alwaar u opnieuw bij uw schoonfamilie te Al Adil zou ondergedoken zijn, maar wist dit amper te staven. U wist immers enkel een inschrijving van een voertuig en een verkiezingskaart neer te leggen, maar geen woonstbewijs, rantsoenkaart, of enig ander document dat aantoonde dat u tussen februari 2012 en april 2015 in Kerbala hebt gewoond (Gehoorverslag CGVS, 22 januari 2016, pp. 6-7).

Voorts bestaan er ernstige twijfels aangaande uw beweerde werkzaamheden als journalist, daar deze job, gelet op uw opleiding, toch een bijzondere carrièrewending betreft (Gehoorverslag CGVS, 22 januari 2016, pp. 10; 13), en uit uw verklaringen niet opgemaakt kan worden dat u sinds oktober 2013 te Kerbala als journalist zou gewerkt hebben voor het Iraqi Media Network. Zo bleek u in de praktijk enkel foto's te hebben genomen en bleek er de voorbije jaren geen enkel internet- of krantenartikel, of enige andere publicatie, onder uw naam te zijn verschenen. Uw foto's zouden wel gepubliceerd zijn door Houda Ammer, de correspondent van het Iraqi Media Network te Kerbala, of door andere journalisten, maar nooit zou uw naam hierbij vermeld zijn (Gehoorverslag CGVS, 22 januari 2016, pp. 10-14). Daarnaast legde u enkel een beslissing tot aanstelling als journalist/fotograaf, d.d. 23/10/2013 neer, alsook twee kopies van uw werkbadge bij het Iraqi Media Network, maar wist u geen contract(en), noch loonstrookjes neer te leggen ivm uw vermeende werkzaamheden (Gehoorverslag CGVS, 22 januari 2016, pp. 6-9; 11; 15-16). Wel wist u nog een bericht aan het journalistensyndicaat d.d. 21/5/2015, uw werkbadge als fotograaf (geldig van 31/5/2015-31/12/2015) en een hele reeks foto's neer te leggen. Echter, het bericht aan het journalistensyndicaat en uw werkbadge als fotograaf bekwam u pas eind mei 2015/begin juni 2015 terwijl u deze reeds in maart 2014 zou aangevraagd hebben (Gehoorverslag CGVS, 22 januari 2016, pp. 15-16), en tonen de foto's enkel uw aanwezigheid aan op bepaalde plekken, maar tonen ze geenszins aan dat u daar in de hoedanigheid van fotograaf, laat staan journalist, aanwezig zou geweest zijn.

Dit alles, samengenomen met het feit dat uw kennis I.(...) A.(...)J.(...) (OV-nummer: 8.088.357), die kort voor u in België asiel aanvraag, als journalist bij het Iraqi Media Network werkzaam was (Gehoorverslag CGVS, 22 januari 2016, pp. 7-8; 17), documenten in Irak door de wijdverspreide corruptie eenvoudig tegen betaling te bemachtigen zijn, en uw documenten u door vrienden/kennissen werden opgestuurd (Gehoorverslag CGVS, 22 januari 2016, p. 8), zorgt er dan ook voor dat er maar weinig geloof kan gehecht worden aan uw bewering als journalist voor het Iraqi Media Network te hebben gewerkt.

Tot slot dient hier nog aan toegevoegd te worden dat uit uw Facebook account duidelijk blijkt dat u de afgelopen jaren aan de Universiteit van Kerbala werkzaam zou geweest zijn, iets wat u gedurende uw gehoor op het Commissariaat-generaal geenszins nodig achtte te vermelden. Dit noopt het Commissariaat-generaal er dan ook toe te besluiten dat u, net als in het kader van uw eerste asielaanvraag, geen of slechts een gedeeltelijk zicht biedt op uw eigenlijke achtergrond/activiteiten en u zich mogelijk een ander profiel tracht aan te meten met het oog op uw asielaanvraag.

Volledigheidshalve dient ook gewezen te worden op het feit dat, zelfs al mocht u uw werk als journalist/fotograaf, al aannemelijk hebben weten maken, er in Irak, louter als gevolg van uw vermeende beroepsbezigheden, niet noodzakelijk een gegronde vrees voor vervolging in hoofde van uw persoon bestaat. Vooraleer er effectief sprake is van een gegronde vrees voor vervolging, moeten er concrete elementen aanwezig zijn waaruit blijkt dat u persoonlijk wordt of zal worden gevisieerd. Om in aanmerking te komen voor de vluchtelingenstatus dient u met andere woorden aannemelijk te maken dat u persoonlijk het slachtoffer was van vervolgingsfeiten in de vluchtelingerechtelijke zin, of er, omwille van bepaalde reden(en), in de toekomst aan blootgesteld zou worden.

Hierin bent u echter evenmin geslaagd. Zo stelt u in problemen te zijn gekomen naar aanleiding van de incidenten die begin juli 2014 te Kerbala plaatsvonden waarbij de sjiitische geestelijke leider Mahmoud Al Hassani Al Sarkhi betrokken was, nadat u in een artikel op de nieuwswebsite Al Niqash, d.d. 2 oktober 2014, door Ibrahim Al Jibouri geciteerd zou zijn (Gehoorverslag CGVS, 22 januari 2016, pp. 7-8; 14). Dit is evenwel uiterst bevreemdend daar u er voordien steeds over waakte dat uw naam niet werd opgenomen in publicaties gezien u erg op uw privacy gesteld was (Gehoorverslag CGVS, 22 januari 2016, pp. 11-13); en uw naam net opdook in een artikel op de Duitse nieuwswebsite Al Niqash van de hand van uw kennis I.(...) A.(...) J.(...) (OV-nummer: 8.088.357), een journalist bij het Iraqi Media Network die net voor u aankwam in België en asiël aanvraag (Gehoorverslag CGVS, 22 januari 2016, pp. 7-8; 17). Voorts is het verbazend dat u al op 26 juli 2014 in een brief contact opnam met uw voormalige advocate en iemand van Amnesty met de vraag om u te helpen (Gehoorverslag CGVS, 22 januari 2016, p. 8). Dat u dit deed omdat een buurman u op de hoogte zou gebracht hebben dat daags voordien, op 25 juli 2014, uw huis zou gefotografeerd/gefilmd zijn (Gehoorverslag CGVS, 22 januari 2016, p. 16), is in deze geen afdoende verklaring daar er op dat moment nog niets gebeurd was, en doet dan ook vermoeden dat u al langer, i.e. van vóór uw vermeende problemen, naar België beoogde terug te keren.

Evenzeer is het opmerkelijk dat, indien u als sinds juli 2014 opnieuw gevaar zou lopen, er maar in april 2015 iets zou gebeurd zijn of u pas dan bedreigingen zou ontvangen hebben (Gehoorverslag CGVS, 22 januari 2016, p. 16). Ook blijkt nergens uit uw verklaringen door wie uw huis juist zou beschoten zijn. Uw vermoeden dat het om aanhangers van Mahmoud Al Hassani Al Sarkhi zou gaan, berust louter op de dreigbrief die daags na de beschietingen in uw tuin zou achtergelaten zijn (Gehoorverslag CGVS, 22 januari 2016, pp. 16-17). Echter, tijdens uw gehoor op het CGVS wist u deze dreigbrief niet neer te leggen. Nadien bleek er zelfs geen sprake van een dreigbrief, maar zou het gewoon het artikel op de nieuwswebsite Al Niqash waarin u door Ibrahim Al Jibouri geciteerd werd zijn dat in uw tuin zou achtergelaten zijn (Gehoorverslag CGVS, 22 januari 2016, pp. 16-17). Tot slot dient hier nog aan toegevoegd te worden dat u evenmin een bewijs van overplaatsing van het Iraqi Media Network van Kerbala naar Bagdad wist neer te leggen.

Gelet op dit alles kan er maar weinig geloof gehecht worden aan de problemen die in april 2015 aan de basis van uw vertrek uit Kerbala zouden gelegen hebben. Bijgevolg kan er dan ook maar weinig geloof gehecht worden aan uw bewering dat uw broer, Bahaa, op 5 juni 2015 te Bagdad zou vermoord zijn, toen hij u samen met jullie moeder enkele documenten kwam brengen (Gehoorverslag CGVS, 22 januari 2016, pp. 16-17).

Volledigheidshalve dient hier nog aan toegevoegd te worden dat indien aan al het bovenstaande al geloof zou kunnen gehecht worden, quod non, uw verklaringen mbt de beweerde moord op uw broer los daarvan ook ernstige vragen oproepen. Zo had u geen idee wie uw broer zou vermoord hebben of waarom, maar stelde u dat het zowel Asaeb Ahl Al Haq als aanhangers van Mahmoud Al Hassani Al Sarkhi kunnen geweest zijn. Dat het vervolgens toch eerder Asaeb Ahl Al Haq zou geweest zijn (Gehoorverslag CGVS, 22 januari 2016, p. 18), is op zijn minst opmerkelijk te noemen daar u, zoals reeds aangehaald werd, liet optekenen dat uw problemen destijds, bij uw 1ste asielaanvraag, eigenlijk allemaal niet zo serieus waren (Vragenlijst CGVS, 1 september 2015, p. 3; Gehoorverslag CGVS, 22 januari 2016, pp. 2-3), en u sinds uw terugkeer in februari 2012 geen problemen meer kende (Gehoorverslag CGVS, 22 januari 2016, pp. 2-4; 16). Evenzeer is uw getwijfel bevreemdend, daar u bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) nog duidelijk aangaf dat u vermoedde dat Asaeb Ahl Al Haq achter de aanslag op uw broer zou gezeten hebben, omdat 2 leden van de groepering recht tegenover het huis van uw schoonfamilie in Bagdad zouden wonen, en ze zelf aan uw schoonvader zouden gevraagd hebben waarom hij u onderdak gaf (Vragenlijst CGVS, 1 september 2015, p. 3). Tot slot is het eigenaardig dat, indien Asaeb Ahl Al Haq op de hoogte zou geweest zijn van uw verblijf aldaar en dit daadwerkelijk een probleem zou gevonden hebben, ze gedurende meer dan een maand dat u te Bagdad verbleef en werkte enkel en alleen even uw schoonvader zouden aangesproken hebben, zonder echt voor concrete problemen te zorgen of u persoonlijk te benaderen, om vervolgens net op het moment dat uw broer en moeder op bezoek zouden gekomen zijn een actie jegens u te ondernemen. Dat ze enkel uw schoonvader zouden kennen, maar u niet (Vragenlijst CGVS, 1 september 2015, p. 3), is in deze geen afdoende verklaring, daar het logisch zou zijn dat zij weten wie u bent als ze u daadwerkelijk zoeken. Daarenboven strookt deze verklaring geenszins met uw latere verklaring dat ze uw broer zouden vermoord hebben omdat ze dachten dat u het was (Gehoorverslag CGVS, 22 januari 2016, p. 18).

Gelet op al het bovenstaande is het bijgevolg niet aannemelijk dat er op heden in Irak in hoofde van uw persoon een gegronde vrees voor vervolging zou bestaan, en kan u de vluchtelingenstatus dan ook niet toegekend worden.

De door u neergelegde identiteitsdocumenten wijzigen deze appreciatie niet, daar ze enkel uw identiteit en nationaliteit bevestigen, welke door het Commissariaat-generaal geenszins worden betwist. De bewijswaarde van de documenten ivm uw vermeende werk als journalist/fotograaf werd reeds hierboven besproken. Aangaande de andere door u neergelegde, nog niet besproken, documenten – met name een kopie van een proces verbaal van de politie aangaande een beschieting op 7 april 2015; acht foto's betreffende de schade opgelopen bij voornoemde beschieting; en de overlijdensakte van uw broer Bahaa, d.d. 5/6/2015 – dient dan weer opgemerkt te worden dat documenten in het kader van een asielerzoek enkel het vermogen hebben om geloofwaardige verklaringen kracht bij te zetten. Voorts betreft het documenten waarvan vaststaat dat ze in Irak door de wijdverspreide corruptie eenvoudig tegen betaling te bemachtigen zijn, waardoor ze mogelijk op basis van uw verklaringen en/of met het oog op uw asielaanvraag opgesteld werden; en foto's waaruit geenszins kan opgemaakt worden waar en wanneer ze genomen zijn, en/of dat de afgebeelde schade te wijten is aan de door u geschetste feiten.”

Voormelde motieven zijn pertinent, vinden allen steun in het administratieve dossier en worden door de Raad overgenomen.

De Raad stelt vast dat verzoeker zijn asielrelaas beknopt uiteenzet. Het louter herhalen van zijn verklaringen doet geen afbreuk aan de voorgaande vaststellingen en volstaat niet om aan te tonen dat verzoeker in zijn land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd of dat er wat hem betreft een reëel risico op lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat. De vrees voor vervolging of het reëel risico op ernstige schade dient *in concreto* te worden aangetoond en verzoeker blijft hierover in gebreke.

Ook waar hij preciseert dat hij wilde zeggen dat de bedreigingen die hij aanhaalde in het kader van zijn eerste asielaanvraag minder sterk waren dan de bedreigingen nu doet geen afbreuk aan voorgaande concrete vaststellingen. Het feit dat verzoeker in 2012 vrijwillig terugkeerde en er na zijn terugkeer geen problemen meer kende bevestigt de beoordeling van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen en de Raad inzake verzoekers ongeloofwaardig asielrelaas in het kader van verzoekers eerste asielaanvraag.

Het louter verwijzen naar algemene informatie omtrent zijn profiel als journalist, de macht van de milities en de beschrijving van de foto's tijdens het gehoor volstaat niet om aan te tonen dat verzoeker in zijn land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd of dat er wat hem betreft een reëel risico op lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient *in concreto* te worden aangetoond en verzoeker blijft desbetreffend in gebreke.

Ook de documenten die verzoeker per aanvullende nota van 24 april 2017 aan de Raad bezorgt kunnen hier geen ander licht op werpen.

Documenten beschikken slechts over een ondersteunende bewijswaarde, namelijk in die mate dat zij vergezeld worden door geloofwaardige verklaringen. Uit hetgeen wat voorafgaat blijkt echter dat verzoekers asielrelaas ongeloofwaardig is, met als gevolg dat de documenten die ter staving van het relaas worden voorgelegd geen bewijswaarde hebben. De Raad stelt vast dat alle stukken fotokopieën betreffen. Aan gemakkelijk door knip- en plakwerk te fabriceren fotokopieën kan echter geen bewijswaarde worden verleend

Daarnaast stelt de Raad vast dat stuk 1 (aanvraag voor een interview) handgeschreven teksten betreft die door eender wie kunnen zijn geschreven en ondertekend waardoor dit stuk objectieve bewijswaarde ontbeert.

Wat betreft stuk 2, zijnde de “discussie In Irak” die op internet verscheen en blijkens het administratief dossier reeds eerder werd neergelegd, moet de Raad vaststellen dat deze tekst geen afbreuk kan doen aan de gedane vaststellingen desbetreffend: “Zo stelt u in problemen te zijn gekomen naar aanleiding van de incidenten die begin juli 2014 te Kerbala plaatsvonden waarbij de sjiiitische geestelijke leider Mahmoud Al Hassani Al Sarkhi betrokken was, nadat u in een artikel op de nieuwswebsite Al Niqash,

d.d. 2 oktober 2014, door Ibrahim Al Jibouri geciteerd zou zijn (Gehoorverslag CGVS, 22 januari 2016, pp. 7-8; 14). Dit is evenwel uiterst bevreemdend daar u er voordien steeds over waakte dat uw naam niet werd opgenomen in publicaties gezien u erg op uw privacy gesteld was (Gehoorverslag CGVS, 22 januari 2016, pp. 11-13); en uw naam net opdook in een artikel op de Duitse nieuwswebsite Al Niqash van de hand van uw kennis I.(...) A.(...) J.(...) (OV-nummer: 8.088.357), een journalist bij het Iraqi Media Network die net voor u aankwam in België en asiel aanvraag (Gehoorverslag CGVS, 22 januari 2016, pp. 7-8; 17). Voorts is het verbazend dat u al op 26 juli 2014 in een brief contact opnam met uw voormalige advocate en iemand van Amnesty met de vraag om u te helpen (Gehoorverslag CGVS, 22 januari 2016, p. 8). Dat u dit deed omdat een buurman u op de hoogte zou gebracht hebben dat daags voordien, op 25 juli 2014, uw huis zou gefotografeerd/gefilmd zijn (Gehoorverslag CGVS, 22 januari 2016, p. 16), is in deze geen afdoende verklaring daar er op dat moment nog niets gebeurd was, en doet dan ook vermoeden dat u al langer, i.e. van vóór uw vermeende problemen, naar België beoogde terug te keren.” Ook moet worden opgemerkt dat verzoeker op de Dienst Vreemdelingenzaken met betrekking tot dit stuk verklaarde dat hij zijn mening heeft geschreven in een debattenwebsite. Verzoeker maakt geen enkele melding van de naam van zijn kennis en journalist, I.A.J., die het stuk zou geschreven hebben zoals ook blijkt uit diens verklaring die middels stuk 4 werd neergelegd (stuk 18, verklaring meervoudige asielaanvraag, punt 17).

De verklaringen opgenomen in stuk 3 door verzoeker omschreven als de “Bevestiging van Iraaks medianetwerk” en de verklaring van de journalist B.A.-J. die een erkend vluchteling in België is (stuk 4), vertonen duidelijk een gesolliciteerd en subjectief karakter en werden opgesteld ten behoeve van verzoeker in het kader van zijn asielaanvraag waardoor ze objectieve bewijswaarde ontberen.

Het certificaat van het mediatrainingsinstituut (stuk 5) is niet alleen een fotokopie, maar blijkt evenzeer afkomstig te zijn van het “Iraqi Media Network”, doch is in een geheel andere vorm opgesteld dan de verklaringen van collega’s van het “Iraqi Media Network” zoals in stuk 3 en de beslissing tot tewerkstelling (stuk 7) en bevat deze in weerwil tot wat men zou verwachten op een dergelijk “officieel” certificaat geen stempels zoals dat wel het geval is bij de verklaringen in stuk 3 en op stuk 7.

De door verzoeker neergelegde identiteitskaart (stuk 6) bevestigt enkel verzoekers identiteit en nationaliteit, doch deze staat niet ter discussie. Verzoeker licht evenmin toe wat hij hiermee wil aantonen. Uit de vertaling blijkt dat eveneens een woonkaart werd neergelegd doch evenmin wordt toegelicht wat verzoeker hiermee wil aantonen. Voor zover verzoeker tracht aan te tonen dat hij van 2012 tot 2015 in Kerbala verbleef, kan dit alleszins niet uit dit document worden afgeleid. Het bevat immers slechts één datum, namelijk 6 maart 2012.

Stuk 7 dat door verzoeker werd beschreven als “administratieve opdracht” werd reeds neergelegd op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen en betreft slechts een fotokopie waaraan geen bewijswaarde kan worden verleend.

Ter terechtzitting werd door verzoeker een aanvullende nota neergelegd met hieraan bijgevoegd de stukken die reeds gevoegd werden aan de aanvullende nota van 24 april 2017 en een gecertificeerde kopie van een loonfiche en verklaring van de boekhouder met vertaling. De Raad stelt vast dat originele versies werden neergelegd van stukken 3 en 4, doch dit doet geen afbreuk aan hetgeen desbetreffend hoger werd gesteld. Wat betreft de loonfiche, dat slechts een fotokopie betreft en de verklaring van de boekhouder stelt de Raad vast dat verzoeker tijdens het gehoor verklaarde niet over loonfiches te beschikken, waardoor ook dit stuk een gesolliciteerd karakter heeft. Verzoeker gaf hierbij aan dat hij geen loonfiches heeft en gewoon naar de boekhouder ging, een handtekening gaf en cash werd betaald (stuk 7, gehoorverslag, p. 11). Ook verklaarde verzoeker dat hij als basissalaris 500 000 Iraakse dinar per maand verdiende en dat hier per gepubliceerd stuk 10 000 Iraakse dinar bijkwam (stuk 7, gehoorverslag, p. 11). Uit de neergelegde loonfiche blijkt dat verzoeker voor een bepaalde maand 780 000 Iraakse dinar verdiende, doch hieruit blijkt geenszins dat de vermeerdering van zijn basisinkomen te wijten was aan gepubliceerde stukken. Verzoekers verklaringen zijn dan ook bezwaarlijk in overeenstemming te brengen met het neergelegde document.

Dat uit verzoekers Facebookaccount duidelijk blijkt dat hij de afgelopen jaren aan de Universiteit van Kerbala werkzaam zou geweest worden door verzoeker niet betwist.

Bovendien zelfs indien zou kunnen worden aangenomen worden dat verzoeker als journalist werkzaam was kan er geen geloof worden gehecht aan de verklaringen met betrekking tot de beweerde moord op zijn broer. Verzoeker brengt niets in tegen de concrete vaststellingen dienaangaande.

De voormelde vaststellingen volstaan om te besluiten dat niet kan worden aangenomen dat in deze is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, tweede lid van de vreemdelingenwet.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

2.5. Verzoeker maakt, gelet op wat voorafgaat, niet aannemelijk dat hij gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin of dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de vreemdelingenwet. Gelet op het ongeloofwaardig asielseelaas dient de mogelijkheid tot bescherming niet te worden onderzocht.

Inzake de toepassing van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet verwijst verzoeker naar de situatie in Bagdad, zoals deze naar voor komt in de door hem bijgebrachte informatie.

Het staat niet ter betwisting dat er in Irak een gewapend conflict is. De Raad stelt vast dat dit gewapend conflict zich niet over het hele land uitspreidt maar zich afspeelt in bepaalde gebieden. Bij de beoordeling van de nood aan bescherming van een burger dient de focus te worden gericht op de regio waar de verzoeker leeft (of de regio van bestemming) en op de beoordeling of deze persoon in deze regio, of de route daarheen, een risico loopt in de zin van artikel 48/4, § 2, c) (cf. European Asylum Support Office, *Article 15(c) Qualification Directive (2011/95/EU), A judicial analysis*, December 2014, nr. 1.8).

De Raad hecht inzake de beoordeling van artikel 48/4, § 2, c) belang aan het laatste standpunt van UNHCR inzake de terugkeer naar Irak ("*UNHCR Position on Returns to Iraq*", 16 november 2016). Dit standpunt, waarnaar verwezen wordt in de aanvullende nota van 20 april 2017 en de hierbij gevoegde COI Focus "*Irak: Veiligheidssituatie Zuid-Irak*" van 4 februari 2017, dateert van 14 november 2016 en is derhalve actueel.

De conclusie in het standpunt van UNHCR inzake terugkeer naar Irak luidt (cf. punt 47):

"Under the present circumstances, UNHCR urges States to refrain from forcibly returning any Iraqis who originate from areas of Iraq that are affected by military action, remain fragile and insecure after having been retaken from ISIS, or remain under control of ISIS. Such persons, including persons whose claims for international protection have been rejected, should not be returned either to their home areas, or to other parts of the country. Many Iraqis from these areas are likely to meet the criteria of the 1951 Convention for refugee status. When 1951 Refugee Convention criteria are found not to apply, broader refugee criteria as contained in relevant regional instruments or complementary forms of protection are likely to apply. Depending on the profile of the individual case, exclusion considerations may need to be examined."

(eigen vertaling: "Onder de gegeven omstandigheden dringt UNHCR er bij de Staten op aan om zich te onthouden van het gedwongen terugsturen van Irakezen die afkomstig zijn van gebieden in Irak die getroffen zijn door militaire acties, fragiel en onveilig blijven nadat ze zijn heroverd op ISIS, of onder controle blijven van ISIS. Deze personen, met inbegrip van de personen wiens verzoeken tot internationale bescherming werden verworpen, mogen niet worden teruggebracht naar hun thuisgebieden of andere delen van het land. Vele Irakezen van deze gebieden zullen waarschijnlijk in aanmerking komen voor de criteria van het Vluchtelingenverdrag van 1951. Wanneer de criteria van het Vluchtelingengedrag niet van toepassing zouden zijn, dan zullen ruimere vluchtelingencriteria, zoals deze voorkomen in de relevante regionale instrumenten of in bijkomende vormen van bescherming, waarschijnlijk van toepassing zijn. Afhankelijk van het profiel van elke individuele zaak kunnen overwegingen inzake exclusie mogelijkerwijze worden onderzocht.")

UNHCR verzet zich tegen het terugsturen van Irakezen die afkomstig zijn van gebieden in Irak die (i) getroffen zijn door militaire acties, (ii) fragiel en onveilig blijven nadat ze zijn heroverd op ISIS, (iii) onder controle blijven van ISIS.

Uit de landeninformatie in het onderhavige dossier, zoals aangereikt door partijen en opgenomen in het administratief dossier, kan niet worden afgeleid dat Kerbala, verzoekers regio van herkomst in het Zuiden van Irak, onder één van de voormelde gebieden valt.

Het standpunt van UNHCR van 14 november 2016 is aldus een duidelijke aanwijzing dat de situatie daar niet valt onder de toepassing van artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

Uit de landeninformatie in het onderhavige dossier blijkt genoegzaam dat de situatie in Kerbala niet van dien aard is dat zij beantwoordt aan de criteria zoals bepaald in het voormelde wetsartikel. Eveneens blijkt hieruit dat deze regio door verzoeker op een veilige wijze kan worden bereikt. Aldus kan niet worden aangenomen dat verzoeker in aanmerking komt voor de toepassing van artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

Bijgevolg maakt verzoeker niet aannemelijk dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

2.6. In het kader van de devolutieve kracht van het beroep volstaan bovenstaande vaststellingen om te besluiten dat verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet aantoonde.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achttien mei tweeduizend zeventien door:

mevr. C. DIGNEF,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

C. DIGNEF